

ખનામે ખુદા.

ધી ખટાઉ પારસી નાટક મંડળી.

મોહીની.

નાટકનો ટુંક સાર તથા આયનો.

રચી જપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર:—જે. કાવચળ ખટાઉ.

ડીરેક્ટર—મી. અમુલાલ એહમદુલ્લા શાહ

નાટક રચનાર,

મુનસી અબ્બાસ મહી.

હાલ મ. શાંતિભુવન થીએટર—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૨ જી.

પ્રત ૨૦૦૦

સને ૧૯૨૧.

શા. ચીમનલાલ ગોહળદાસે જાપી મી જેન એડવોકેટ

પ્રોન્ટીંગ પ્રેસ લીકાટા—અમદાવાદ.

કૌમત ચાર આના.

જી. સ. ૧૯૧૧ ઇસ્વીસ કોપી રાષ્ટ્ર તથા ૧૮૧૭ ના ૨૫ આ

આદે મુજબ આ ખેલ ૨૭૪૨ કરેલો છે.

૮૭૪૨

સ્થલ.

પટના અને ઑસ્ટ્રેલીયા.

પુરૂષ પાત્રો

દેવદી

સર જગતામ—પટનાનો એક જુદો રહસ્ય, મુશીલાનો ખાખ પા-
છળથી મોહીનીનો ભરથાર.

મુરેન્દ્ર—પટનાનો કરજદાર રહસ્ય, મોહીનીનો ભરથાર નેક,
સખી વળુદ.

સમદાસ—મુરેન્દ્રનો વફાદાર મીત્ર પાછળથી મુશીલાનો ભરથાર.

ધર્મચંદ—મુરેન્દ્રનો કપડી મીત્ર, પાછળથી દીવાલીનો ભરથાર.

અકરમ—મુરેન્દ્રનો વફાદાર મુસલમાન નોકર.

કુરુદદીન—એક સખી વળુદ મુસલમાન મજદુર.

રી.ક.કત—એક જુદો, જવાન બે.ડીનો ખાસગાર ફેહીમનનો ખાખ.

રોકત—એક જુદો રી.ક.કતનો દોસ્ત ફેહીમનનો આશક.

વોશોંગ—એક વોશોંગ કંપનીનો માલીક પછી ફેહીમનનો ભરથાર.

ફુરચટ—રી.ક.કતનો નોકર.

કેનરટેમલ, જમાદાર, સીપાઇ કુલીઓ નોકરો કાંજ વીગેરે.

સ્ત્રી પાત્રો.

મોહીની બી. એ.—મુરેન્દ્રની એવફા સ્ત્રી પાછળથી સર જગ-
તામની બં.દી.

મુશીલા—સર જગતામની હાકરી પછી સમદાસની સ્ત્રી નેક.

દીવાલી—મુશીલાની વફાદાર દાસી પછી ધર્મચંદની સ્ત્રી.

ફેહીમન—રી.ક.કત ફેહનમલ હાકરી પછી વોશોંગની સ્ત્રી.

દાસીઓ નોકરાની વગેરે વગેરે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૭૪૨ યાંત્રિક .

પુસ્તકનું નામ ખોળા

વિષય ૬૪૬૮:૨-૪ ૩૬૮

૭૮૬

બનામે ખુદા.

સીન ૧ ધૈર્ય સ્તુતી.

૨. શહેર પટનાનો એક ખાનદાની અમીર સુરેન્દ્ર, રાજ-
ગાર ધંધામાં નુકશાન થવે, કર્જા ખ્વાફોના ભારી તકાળમાં
આવી પડવાથી પોતે ઓલેટ્યા દેશમાં સુખાની ખાનની શોધ માટે
જવા તૈયાર છે. પોતાની મન મોહન સ્ત્રી મોહીનીને પોતાના એક
મુસ્લમાન નોકર અકરમને ભરોસે છોડી ઓલેટ્યા રવાના થાય છે.

૩. સર જગતામ નામના એક આખરદાર રક્ષસની બેટી
સુશીલા, રામદાસનામી એક સદગ્રહરથના પ્રેમમાં લીન થયેલી
વીવાહની માંગની કરે છે. પણ સુરેન્દ્રના વીયોગથી દુખી થયેલો
અરો મીત્ર રામદાસ વીવાહની માંગની સ્વીકારતો નથી. જેથી સર
જગતામ ક્રોધમાં આતી પોતાના એક ધર્મચંદ નામી મીત્ર સાથે
સુશીલાના વીવાહ ઠેડવે છે. તેમજ પ્રપંચી પાછા ધોડાખાત્ર ધર્મ-
ચંદ, સર જગતામને પણ છુટી અવરધામાં ખીજ વીવાહ કરવા
માટે ઉભારે છે. બોલા દીવનો સર જગતામ ધર્મચંદની મંજૂરી
સ્વીકારે છે. (old age is a second childhood.)

૪. મીરટર રીકકતમેઝ નગ્યામની પ્રેમયુએટ છોકરી ફહીમન
પોતાને મન ગમતા શૌહરના શઓક માટે ન્યુસપેપરમાં આરટી-
કલ છપાવે છે (એક લાએક શૌહરની જરૂરત) આય અખખર
વાંચી મીં વોસ્ટર નામી એક ગમરૂ જવાન ફહીમનના હાથની
હમેદવારીમાં આવે છે ફહીમન તેનેજ પસંદ કરે છે અને વોસ્ટર
ત્યાંના નોકર ફરચટની મદદથી એક ઓરતનો લીખાસ લઈ ખુદ
રીકકતને લલચાવે છે. છુટો વોસ્ટરને એક જવાન ઓરત સમઝી
ફરચટને લાલચ આપી પોતે વોસ્ટર સાથે (ઓરત સમઝીને)
નીકાહ પહોંચે છે.

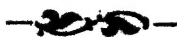
૫. ગરીબ મદ કીરમલ સુરેન્દ્ર સુન્નાની ખાંડની શોધમાં

હાર ખાય છે. અને એ મોહીનાની મજુરીના પાપસા પણ મજુરોને આપી શકતો નથી. મજુરો કરોધમાં આવી તેના કપડાં પણ ઉતારી લે છે. આમ મનાવ જોઈને નુરુદ્દીન નામનો એક મુમ્તઝમાન મજુર સુરેન્દ્રપર રહેમખાત તેન આંગ દાંકણ માટે પોતાનો સાફો લેમજ વાસણ પીકાકિ હાવડા આપી તેના ખાનાં પીનાં માટે પણ ઇન્તેજમ કરતો રહે છે.

૬. મોહીનીને જોએઆથી આવેલું એક વર્તમાન મલે છે, કે જેમાં સુરેન્દ્રના મરણની ખબર વાંચવામાં આવે છે. મોહીનીનો વીલાપ અકરમનો તેણીને દીલાસો આપવો. મોહીની સુરેન્દ્રના વીલાપમાં છે ધર્મચંદ્રનું આવવું, અને સુરેન્દ્રનાં મરણની ખબર જાણી મોહીનીને બેઠકાવી સર જગતામ સાથે વીવાહ કરી જવા તેણીને ઉભારે છે. નીરમલ અમલા તેની પ્રપંચમાં આવે છે અ-કસ્મ તેણીને આ કુકમ થી રોકે છે પણ, ધન દોલતની લાલચમાં આવેલી મોહીની તેને પોતાના ઘેરથી હાંકી દાહડે છે.

૭ { ધન ખીરાજો નીર્ધનદારે ધન મુખ નુતન હોય,
તુમ કનચન મન આએ કનહોયા પરખત કંચન હોય.
મરીય દુખી પણ ખંતીલો સુરેન્દ્ર નસીય દેવીને બરોસે નુરુદ્દી-
નની મદદથી ખાત પીછને એક સરખો મેહનત કરી ડુંગર ખોદે છે
અને શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનને યાદ કરતો જાય છે. “ અંતે ધર્મનેક
જનઃ” શ્રી કૃષ્ણ સાક્ષાત દર્શણ દે છે, અને તમામ ડુંગર મુન્નાનેક
ખની જાય છે. સુરેન્દ્ર પોતાના દુખમાં દુખ ઉઠાવનાર મદદગાર
નુરુદ્દીનને પોતાને મલેલા ખજાનાનો અરધો હોરસો બખ્શીશ કરે છે

ટ્રોપ સીન.

અંક બીજો.

૧. નીરદોશ સુશીલા ધર્મચંદ સાથે વીવાહ કરવાને નારાજ
જવલી દુખી હાલતમાં વીલાપ કરે છે. તેણીની એક (બીજી)
જાદાર દાસી પોતાની શેકાનીપર આ વીધન જોઈ સુશીલાનો વેશ
પોતે ધારણ કરી ધર્મચંદ સાથે પરણી જવાને રમમંદ થાય છે.

અને સુશીલાને જમાવી લે છે, સર જગતાળ દીવાસીને પોતાની બેટી સુશીલા સમઝીને ધર્મચંદ સાથ વીવાહ કરાવી વીંદા કરે છે (ધર્મચંદના પ્રપંચથી અને ઉચ્છેરનીથી મોહીતી ગણ કાઢતી સર જગતાળ સાથ પરણી ગઈ છે) મોહીતી સુશીલાના જવાનો લાજ લઈ સર જગતાળને પ્રેમ અને મોહોળ્મતની મીઠી મીઠી વાતોથી પ્રેમ આંધલો બનાવી દે છે. મોલો સર જગતાળ મોહીતોની મોહોળ્મતમાં લીન થાય છે. રામદાસ મુલાકાતે આવે છે અને સુશીલાના ધર્મચંદ સાથના વીવાહની ખબર સંભળી પોતે આપઘાત કરવાનો ચત્ત કરે છે, પણ સતી સુશીલા જાહર થઈ તેને અટકાવી ત્યાંથી બન્ને રવાના થાય છે.

૨. સુરેન્દ્ર અને તુરદ્દીન કોલતમંદ બની પાછા પોતાને દેહ (પટનામાં) આવે છે, અને અચાનક મોહીતીના ગુમ થવાથી શોધમાં નીકળે છે. અકરમની મુલાકાત થાય છે તમામ હાલત ખુદી જાય છે સુરેન્દ્ર અકરમને મોહીતીને સમજાવવા માટે સર જગતાળને ત્યાં મોકલે છે. રસ્તામાં રામદાસ અને સુશીલાની પણ મુલાકાત થાય છે.

૩. અકરમ એક સાધુના વેશમાં મોહીતીની મુલાકાત લે છે. અને સુરેન્દ્રના આવવાની ખબર આપે છે અને પાછી પોતાના અસ્થી શોધરને ત્યાં જવાની ભલામન કરે છે. મોહીતી ઇન્કાર કરે છે. અકરમ આપ જવામથી પાછો જાય છે. મોહીતી સુરેન્દ્રના પાછા સંજવન થઈ આવવાની વાતોથી ધમરાવડે.

૪. વોશ્ટર પોતાના ચેન ચાલાથી રીકકતને પુરો બેરકુદ બનાવી ફહીમનને લઈને નાહાસી જાય છે. નોકર ફરચટ તેઓની બધા પોતાને મથિ ન આવે માટે તે પણ નાહાસી જાય છે. નવ્યામ રીકકતએમ પોતાની છોકરી ફહીમનને એક બુઢા નવ્યામ સૌકત સાથ પરણાવવાને રાજ થાય છે. સૌકત કાજને લઈ આવે છે અને જુએ છે તો ફહીમનો પતો નથી લાગ્યાર થઈ બન્ને બુઢાએ તેઓની શોધમાં નીકળે છે.

૫. સુરેન્દ્રના આવવાની ખબરથી મોહીતી દીવાનાવાર બને છે. સર જગતાળ તેણીને બીમાર સમઝી ડોક્ટરને જુલાવે છે. ડોક્ટરના વેશમાં સુશીલા ત્યાં મરદાના પોશાકમાં આવે છે સુશી.

જાની પુષ્પસુરતીથી મોહીની તેજર મોહીત થઇ પ્રેમ બહેર કરે છે. સુશીલા કન્ધાર કરે છે. એકઐક સર જગતાખ આવી લાવે છે, તે બેઈ મોહીની ત્રીયા ચરીતરની બાજુ રમેછે સર જગતાખ પુલીસ જુલાવે છે. પુલીસના વેશમાં અકરમ આવે છે સર જગતાખ સુશીલાને ગીરફતાર કરાવે છે.

૬. દીવાલી સુશીલાના વેશમાં ધર્મચંદના મકાનમાં ખીરાજે છે. ધર્મચંદ પોતાની નવી દુલ્હનની મુલાકાતે આવે છે અને પ્યાર મોહોજમતથી ધુંધટ દટાવે છે. જોએ છે શું? ઓ બંધસાસુર જેરી દોડાઇ. હાથે મેરા કલેમ, સર જગતાખને દુશાલેકી જગેડ મેહ કાલા કન્મલ બેળ દીવાલીના દાડમાં અને રાખ દમામથી ધર્મચંદના હાલ્લ ગગડી જાય છે.

૭. મોહીની ધન દૌલતની લોભી લાલચી દયા માયા સર-વેનો ત્યાગ કરી પાપી અને ધાતકી રસ્તે! ધારન કરે છે. સુરેન્દ્રને જેમજ સર જગતાખને કાઈપણ ફરેખ રચી મારી નાખી દૌલતની આપ મુખતાર થઇ રહેવા તલપે છે. સુરેન્દ્ર દૈવયોગે ત્યાં આવી ઢાગે છે. પત્નીની સાલેસાઇ, પતનીની બેવફાઇ, તકરાર વચ્ચે ધર્મચંદ આવી લાગે છે. ધર્મચંદ અને સુરેન્દ્રનો મુકાબલો. ધર્મચંદ જામી થાય છે. ગફલતનો લાલ લઇ મોહીની સુરેન્દ્રને એક કુંવામાં હડસેલી દેછે, પણ વફાદાર અકરમ પોતાના માલીકને કુંવામાંથી ખચાવી કાઢાડે છે.

ડ્રોપ સીન.

અંક ત્રીજો.

૧. મોહીની અને ધર્મચંદ જન્મે એક ખીજ પ્રપંચની બાજુ રચાવે છે. યાને મોહીની કાઇ પ્રકારે સર જગતાખને દીવાનો બ-ન્ધવી નાખે, અને ધર્મચંદ અડધી રાતને સમય સુરેન્દ્રને તેના ખ્વાબગાદમાં કલ્લ કરે. આય પ્રપંચ અકરમ સાંભલી પોતાના માલીકના ખચાવ માટે દોડી જાય છે. સર જગતાખ મોલો શીકર દ્રેમનો આંખે મોહીની સાથ પ્યાર કરે છે મોહીની તેના પ્યારને

ખીજારે છે અને નોકર ચાકરો સામને સર જગતાખનું અપમાન કરે છે. રક્તા રક્તા સર જગતાખ કોપમાં અર્ધ થેડો જેવો બને છે. પ્રપંચી મોહીની તેને સુશીલા કુકરમી અધરમી થઇ છે અને ધર્મચંદને મુકી રામદાસ સાથે નાદાશી ગઇ છે એવા અપમાન ભયાં બોલોથી સર જગતાખને બીજકુલ દીવાનો આવડો મનાવી દેછે. પોતાની આગરપર આંચ આવેલી સાંભલી સર જગતાખ દીવાનો બની જાય છે, અને કરોડના આવેશમાં પોતાના મકાનથી દુર થઇ જાય છે.

૨. સુરેન્દ્રની ખ્યામગાદ અકરમ પોતાના માલીકની જમેદ પોતે મુછ રહે છે. પ્રપંચી ધર્મચંદ વાર કરવા જાય છે. અકરમ જાહેર થાય છે. બન્ને વચ્ચે લડાઇ, ધર્મચંદ જખ્મી થઇ પડે છે. મોહીની અકરમપર હુમલો કરે છે, બીજી તરફથી સુરેન્દ્ર પીરતોલના જેરે તેણીને અટકાવે છે સુરેન્દ્ર ધર્મચંદને છોડી દેછે.

૩. સર જગતાખ દીવાનો હાડમાર થયકો ઇર્ષપીતાલમાં પડ્યો છે. સુશીલા એક નર્સ તરીકે તેમજ રામદાસ એક કમપાન્ડર તરીકે તેનો સારવાર કરે છે. મોહીની રામદાસને કમપાન્ડર સમજીને તેને લાલચ આપી દવામાં જેહેર મેલવી સર જગતાખને ચારી નાખવાને ઉભારે છે. લલો રામદાસ મોહીનીનું આવ કાવત્રુ દરેકને કહી સંભલાવે છે. બાડા પુરી જવાથી મોહીની ત્યાંથી નીકળી જાય છે. જેહેરનું નામ સાંભલનાજ ખુદો સર જગતાખ હાન્ટફેલ થવે મરણ પામે છે.

૪. વોશ્ટરના ઘેરમાં ઢાઇ મરઘી ચોર મરઘાં ચોરી જાય છે ફરચટ તે ચોરને ચાલાકીથી પકડે છે. પોલીસની હુમલામ જોઇ આ બન્ને છુદાઓ મરઘીના પીંજરામાં સંતાઇ બેસે છે. પુલીસવાલો અમલદાર તેઓને મરઘી ચોર સમજી પકડે છે, પણ વોશ્ટર તેઓને બચાવી લે છે અને ખરા ચોરને પુલીસના રવાબીનમાં આપે છે. લાચાર થઇ મીરજી રીકકત પોતાની છોકરી ફહીમનને વોશ્ટર સાથે પરણાવી આપે છે, છુદો બીચારો મીરજી શોકત હાથ મલતો રહી જાય છે.

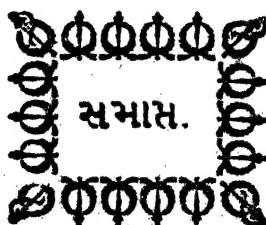
૫. મોહીની સર જગતાખની દોલત માલ લઇને નાદસ્તી

જાનની ચુકતીમાં તીજોરી ખોલે છે અને વધુ ચોખ માટે ત્રીજો-
રીમાં અંદર દાખલ થાય છે. પણ (કુદરતનો ફટકો) તીજોરીના
હેન્ડલમાં સાડીનો પલ્લો બેરવામાંથી તીજોરીનું ખારણું બંધ થાય
છે. મોઢીની અંદર યુગલાઇને મરી જાય છે. સર જગતામન
વસીયતનામાં પ્રમાણે સુશીલા માલીક થાય છે, અને તીજોરી ખો-
લીને જોતાંજ હે બગવાન ! ! !

૬. નાસીપાસ થયેલો માર ખાધેલો ધર્મચંદ પોતાને ઘેર
આવી ગુજરેલા બનાઓપર અફસોસ કરે છે. દીવાલી તેનો વાનો
સાંભળીને તેને ઉપદેશ કરે છે. આખર દારેલો ધર્મચંદ દીવા-
લીના નસીહતપર અમલ કરે છે અને આવી એક નૃસિંહનારને
લાથે લાચાર થઇ કાપા કરતુકની તોળા કરે છે.

૭. હિન્દ સરજમીનનો સીંગાર. મરદુમ સર જગતામન
વસીયત પ્રમાણે બલા રામદાસ સાથે સુશીલાના વીવાહ થાય છે.
ધર્મચંદ પોતાના પાપોનો નિપસ્તાવો કરી પાછો સરવેનો મીત્ર
થાય છે. વફાદાર અકરમ પોતાની હમાનદારીના મીઠા ફલ પામે
છે. વીવાહની દુમધામ.

ગોડ સેવ ધી કોંગ એમપરર.

બનામે ખુદા.

ધી ખટાઉ પારસી નાટક મંડલીની

મોહીની

ખેલમાં ગવાતા આવેનો,

આંક પહેલો.

દાસીઓ—

૧

સ્વામી કીરપા નીધાન જગમે તેરો માન
તુહી દેવન હારા, તુહી પાલન હારા, જીવન તેરો દાન
ગીરધારી તોરી મહેમા હજો સારી અનગીન કીરપાતે હારી
પાત પાત, હારી હારી, તુહી હજો પકતી માન—સ્વામી
(દોહો)

હમ્મેં હંજો સો પાપ હંજો, ઐર તુમ્મેં હંજો સો પુન,
હમ મુરખ અગ્યાન હંજો, ઐર તુમ્મેં ભરે હંજો શુન—ગીર.

મોહીની—

૨

પરદેશ ના છાન્ડ બવ બાલમ, મ્હેતી પ્રીતમી એકી રીત નહીં
મયેં તો પ્રેમમેં મુખ જુધ હાર ગર્ધ તેહ શામ સુંદર
પ્રીતીત નહીં.

ક્યેસે ધીરજ રાખું હે મોરે શયામ પ્રીતમજીરે રસયાં
પ્રાન પીયુ ગર બકે બસોતુમ સાત સમન્દર પાર
હુબત હુબત પયેરકે આંક લાખ મીઠે મજધાર
દરશન દે તોરે બનકે પખેર આંક સો સો બાર
નયનનસે તોરે ચરણ લગાંક પંખ બે દે કીરવાર.

સુસીલા અને દાસીઓ—

હેરી સખી વોહ સાજન લોલાં બાલા મતવાલા જોમનમે
તનકે જનકે છુન નગરમે આયોરી
દીલકો સંભાલના હાં લોલે ભાલે
છતીયનલી ધડકે ઉમરે પીયુ ખીન, અખીયન લીકડકે
હાં મોરી સજની
હેરી સખી મોરે મનકો ખીરહા લાગે, દીન રયેના
રંજ સહેના
હરદમ હએ ગમ, હુખસે નાંહી પરચયેના—દીલકો.

ફેધમન—

જન સાવરી સવોની સુરતીયાં જસી હએ
મનમે મોરે ચુખોરહી સુખ્યાં—જન સાવરી
પીયા ખીન કલન પરત જયરાં જરત
કચ્છ ન ભાવત હએ આવો સખ્યાં—જન સાવરી
પ્રેમ જાન લાગે દીલપે મોરી ઠારી
જે હર્દ વાકી પ્રીતસે મયે હારી
વોહ ચાંદ આએ, જલવા દીખાએ, મીલકે ઈદ મનાએ—જન

ફેધમન વાસ્ટર ફરચટ—

મેરી જન, પ્યારી પ્યારી આનખાન
તેરી શાનકે ફુરખાન પ્યારે દીલો જન
ચટ નોટ હસકી ભુનાવો વીસકી મંગાવો
ચારો કોપી લાવો સયેર કરનેકો અજ બયે
પ્રીર ક્યા હએ મોટર મંગાવ હાં હાં
જનત હએ અયેસે જીનેકી હુવે હમ પાસ
ચાલ ખુજ આઈ રાસ
હો ગયે મરે હમ તક પાસ
રૂપયે દો ઇનામકે પચાસ
ચલો ચલો ચલો ચલો અજ દુર બાયે સયેરકો—મેરી

ફેફમન—

૬

દુખ ઝેલતી હું મયેં યગ્ગાન કે ચમનમેં જોમનપ્રી બહારસે
 દીલ કુંકતી હું મયેં હીજનપ્રી જલનમેં જગરકે સારસે
 દીલ આબારમે, હાં ગમખારસે હું અરક ખાર પ્રીમાર ચારસે

દોહો.

ફલકને છીન લીયા એય કામ રાનીકો
 ઇલાહી આંગ લગે એસી છંદ ગાનીકો
 લીયા ન ચર્ખને એહા મુઝે બરાબરકા
 તરસ રહી હું જવાનીમેં મયેં જવાનીકો—દુખ

ફેફમન અને વોસ્ટર—

૭

છોટા ખાતેં એ વાહી દુટી ના. જુક કલાઈ
 હાયે મુથકીલ હુવા અખ તો છના
 મયેં હું હીમાકત તુ હમે હસીના
 કેખો ન નીકલે પસીના ખુમ હાંજ હાં
 લો પીરકે દીન વકતે સહર મર ગઈ બકરી
 આંખે તો ખુલી રહે ગઈ પર મર ગઈ બકરી
 દીલમેં યે મેરે એક દાગે અલમ કર ગઈ બકરી
 મર કરલી મેરે પેટમેં ધર કર ગઈ બકરી
 ખાસદાન ઉગાલ દાન, ઇતદાન, લાહું બાન—એ. એ

વોસ્ટર અને રીકતબેગ—

૮

કથું નેહાં લગા કર બાલે જોમનકો
 લુટ લીયાજી મયેં હર ગઈ હુંડે હર ગઈ હુંડે
 ઈસ મુરગીને મેરે દીલકા કરખા
 છીન લીયાજી ધર કર ગઈ અરસર કર ગઈ
 કીસ બેઠલીસે જો ખટકે મેરે સીને ચડકર
 મુમલીયાજી મયેં મર ગઈ હુંડે મર ગઈ હુંડે
 દે ભુલકી જોમનને ખટકે

સર તોડ લીધા, સર ચક ગઈ જરજરર સર ચડ ગઈ
 વોહ મુરખા ઢેની ફક્કથા જોષીને બઠકે
 મુખ લીધા કયા હર ગઈ કુકડું
 હુએ ગેટખપ તેરા ઉન્નીસ સૌકા કયા લેન્ડર
 તુ માનન બારા મહીનેકી હુએ ડીલેખર
 કયું કહે ગઈ હાં કહે ગઈ—કયું નેહાં—

ઓહીની—

૬

અચરા બાએ કુચ્છ ના બાએ પીયાકી યાદ મનવા જસએ
 એ—દઈ
 હન બીન કુચ્છ ના ભાત યાદ આત, હરપલ અયા જરત
 મોરા એ—દઈ.
 નીસ લીન ઘડી ઘડી પલછીન તરસત અયા ખરસત
 પીયા અંખીયનસેં રકત મોહે—એરી દઈ

સુરેન્દ્ર—

૧૦

ખડલા રંગ ફલકને હમરીગત બઈ ન્યારી
 કોન જતન કરે બારી વોહ કીરતાર ઢેડે તાર નઈયાં હમરી
 કોન જતન કરે બારી—ખડલા રંગ

ડ્રોપ.

અંક બીજો.

ઝાસીઓ—

૧૧

કયેલા મ્યારા સમા મન બાએ,
 ક્યારી ક્યારી ખડાર બારી.
 કહી બેલા બુધ લહેરાએ, ઇશારે કરે સોસન ખડી
 ગુપ્ત મુને હાર મુંદન બયેડી કલી પીરાયે હર ન્યારીરે
 ઇન કુલનમેં મુંદીયો બાલા ચારી મનયાકી સીકી બાલીરે,

ચન્દ્ર હોયે શુભ થડે સારે સમન ખરન તારે
જયે જયે જયેકાર કહો હેરી સખી રામકી
મનકો લુભાવે સંગ હમારી—કયેસા.

હાસીઓ—

૧૨

ખના દોડે દોડે જાએ કુલન હાર ગતે સોહાએ
પ્યારીસે સીમ્મ પીયુ જા મીલોરી
ખાકા ધામ મનોહર હોયે ચલોરી
સતી પતીકે હાં વારી જાએ સખીરી ચલોરી
કલી કલી કીહાં લુટે ખહાર સખીરી ચલો—કયેસા.

મોહીની—

૧૩

ખરકે રસકે પ્યાલે રસીલે પીલે છળીલે પીયા
મન જાએ થડે મોરે નયે ॥ મત વાલે
છાલે જીગર કે નીરાલે હુવે દીલે બીસમીતકેરે
આવજી આવો લગાવો ગલે તન મન ધન સુખ
વારૂં મયેં તુમપર વારૂં
નીસારૂં મયેં તુમપર જાન જીયા—ખરકે.

રીકકત અને સૈવકત—

૧૪

ખની જોધી શુદની રંડવા કરકે જાગી જોડે જો ખની
કલ્લે મુંઠાકે થડે નાક કટાઈ ઇજ્જતધી જો વોહબી લુભાઈ
લુટ ગયે યાં માલો જેવરો મની હાય હાય—ખની
કહાં હોયે વોહ ઈફક
ઔર ઈફકકા જજગા
વોહ બર્ફ હો ગયા
જોધા ખો ગયા
ખન્દા સો ગયા—ખનીથી
દીલ જવાનીમેં લુટ જો ગયો
દીન હહાડે લુટ જો ગયો

હુટ ગએ ચાંદા ચહે નસીબાંકે ધની-હાય હાય
 કહાં હએ મેરી બેટી
 કહાં હએ મેરી બીબી
 વાસ્તર ધો ગયા
 ફાંસી પીરો ગયા
 જો હોનાયા હો ગયા—બનીચો

દાસીઓ—

૧૫

તોહો પ્રીતમે ઉમંગ ભરા ચહે જો બના
 લટ કાલી કાલી હએ, નાગન જહેરીલી હએ
 નયન વાકી મારો કારી કટારી
 કરો વોહ જીગર વાકેપાર—તોહો પ્રીત
 પતી જબ આએગા પ્રેમ જતાએગા
 કરેગી નજરીયા કા વાર—તોહો પ્રીત

દાસીઓ—

૧૬

સખી ઘુંઘટ ઉઠાવ દરશન દીખાવ
 નાર શર મીલી અદા ઘાત ભરી-સખી
 મોહન કે સંગ રંગ રચાઆલી
 બાલે જોખનકી કુલે ફલેરે ડાલી
 આન બાન શાન શાદમાં
 કબલક લાજ નાર શર મીલી અદા ઘાત ભરી-સખી

દાસીઓ દીવાલી અને ધરમચંદ ૧૭

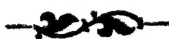
હુલ્હા જીને માંગા થા થાલ મીલા ચહે માલ
 ખીરકી દાલ કી ચહે મીસાલ બની હએ
 આઘ જાવાની લગ ગયા ગહન આવ અલીમું બના
 ભાગસે પાયે. ન લીખા કહાંસે આએ
 થા ઝમર ઝમર પહા ન જરપર

ઉઠ્યા ખુલાતો લો મીલા થઈ ચાંદ

ભાગ કે ધની

ચેહી પદમની કાલકી જની અમ દુલ્હન બની—દુલ્હા

ટ્રોપ સીન.

અંક ત્રીજો.

મદ્રાસન છોકરીઓ—

૧૮

કન્ના ઈરમ પદ ઈત્તા વીનુરી અડમતા રોત્તા
કનય પરપપડી, ચવલ મગળ લઈ પુનર કરતને
તીર કળથુ મલ ઇપડી, ચતુ દીનું સુત્તીડુ સુતને
અન્ના મલઈકી કરગાંડી અન્ના લોડીનું મીંગો
અગ મગ લત્તને ચરલુ પડીતી ગુમ એયને
તીસ ચરવઉ વીટકુર મઈ નઈ નડીતીયા ચુકયને

વોસ્ટર રીકકત ફ્રેઈમન ફ્રચાંટ અને સવકત.

૧૯

વોહ હીકમત શીતરતકા હમને મારા કોડા

વીન આયા અપના ખચ્ચર

ઈઝી કેન્ટર

જયેસે વયેલર થોડા

અમ ઉલ્હતકી ગાડીકે આડે ન આએ રોડા

ચારખ સફાયટ હો ચટ પટ ઈન દોનોંકા બેડા

ઈલાહી દુઆહો અરલકી કુચુલ

ઉદુકી નજર પડે ખાક ધુલ

મજલુમ અતા અલાહકી દુઆ સુન ચારખ મતકર દેર

એ શેરખા વોહ મીસ રોલીસ્ટન હો જાએ નોવેર (૩)

આરે કુલુક ખાલુમવા, ઉલ્હતકી રેસમેં તુ નવ હસ કે વેટ

મેં હાથે વીન આપા, ઔર ખુબ હસા લાયા
 કપ ટી. બી. ટી. કલનકા પાયા
 અબ ચુકાદો સોધે હાથે ઘર બરકો જરકા તે.

સમાપ્ત.

